EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 19.12.2017
SWD(2017) 472 final

KAUPADE PAKETT

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumendile:

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus

teises liikmesriigis seaduslikult turustatava kauba vastastikuse tunnustamise kohta

{COM(2017) 796 final} - {SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

Kommenteeritud kokkuvõte
Mõjuhinnang ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kaupade vastastikuse tunnustamise kohta
A. Vajadus meetmete järele
Miks? Mis on lahendamist vajav probleem?
Hindamise käigus jõuti järeldusele, et vähese teadlikkuse, õigusliku ebakindluse ning sidusrühmade vahelise tõhusa teabevahetuse ja koostöö puudumise tõttu ei toimi vastastikune tunnustamine nii nagu peaks. Ettevõtjad ei saa oma olemasolevatest õigustest täit kasu. Riikide ametiasutused kulutavad aega ja vahendeid. Tarbijad seisavad silmitsi kõrgemate hindade ja väiksema valikuga. ELi tasandi meetmete võtmata jätmise korral jäävad probleemid eeldatavasti püsima.
Mida selle algatusega loodetakse saavutada?
Kuigi eeldatavat kasu ei ole võimalik täpselt hinnata, on hiljutisest uuringust „The Costs of Non-Europe in the Single Market" (kulud, mis tulenevad Euroopa mõõtme puudumisest ühtsel turul) näha, et kaubandustõkete vähendamise korral võib ELi-sisene kaubandus suureneda aastas enam kui 100 miljardi euro väärtuses. Kaubandustõkete mõiste hõlmab selles uuringus muudki peale vastastikuse tunnustamise, kuid uuringu põhjal saab siiski ettekujutuse eeldatavast kasust.
Milline on ELi tasandi meetmete lisaväärtus?
Ühised eeskirjad tagavad võrdse kohtlemise ja võimaldavad kohaldada vastastikust tunnustamist sidusalt. Kui meetmeid võtaksid ainult liikmesriigid, laguneks vastastikuse tunnustamise põhimõte 28 erinevaks ja võimalik, et ka omavahel vastuolus olevaks riiklikuks menetluseks.
B. Lahendused
Milliseid seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke poliitikavariante on kaalutud? Kas on olemas eelistatud variant? Miks?
Hinnati järgmisi poliitikavariante: • variant 2 – pehme õigus; • variant 3 – minimaalsed muudatused määrusesse; • variant 4 – ulatuslikud muudatused määrusesse; • variant 5 – vabatahtlik eelneva loa taotlemine toote turustamisel. Eelistatud on variant 4, mida täiendatakse variandiga 2.
Kes millist varianti toetab?
Varianti 2 toetasid kõik, juhul kui seda täiendatakse muude vahenditega. Varianti 3 pidasid kõik tõenäoliselt tõhusaks, kuid vähemal määral kui muid variante. Kõigi arvates oli kõige tõhusam varianti 4. Üksmeelselt oldi vastu variandile 5.
C. Eelistatud poliitikavariandi mõju
Millised on eelistatud variandi (kui see on olemas, vastasel juhul peamiste variantide) eelised?
Variandi 4 rakendamine koos variandiga 2 suurendaks teadlikkust ja teadmisi vastastikusest tunnustamisest ning samas tooks kaasa õiguskindluse vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamisel ja halduskoostöö liikmesriikide seas.
Millised on eelistatud variandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste variantide) kulud?
Kulud ettevõtjatele on minimaalsed. Liikmesriikidel ja komisjonil tuleb kanda teatavad vajalikud kulud, mis on hinnangute kohaselt järgmised: teadlikkuse suurendamise ürituste ja koolituste korraldamine ja koordineerimine (500 000 eurot), ametnike vahetamise kava (170 000 eurot aastas), edasikaebamise kiirmenetlus (3–4 komisjoni täistööajaga töötajat, 225 000–300 000 eurot aastas), suurenenud halduskoostöö (1 200 000 eurot aastas).
Milline on mõju ettevõtjatele, VKEdele ja mikroettevõtjatele?
Algatusel on mikroettevõtjatele ja VKEdele soodne mõju, ilma et sellega kaasneks mis tahes lisakulu.
Kas on ette näha märkimisväärset mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele?
Algatusel võib olla mõju toodete kontaktpunktidele, sest määratud ülesannete täitmiseks läheb vaja asjakohaseid vahendeid.

Kas on oodata muud olulist mõju?
Ettevõtjate, eriti innovaatiliste ettevõtjate võimalused turul suurenevad.
D. Järelmeetmed
Millal poliitika läbi vaadatakse?
Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru viis aastat pärast uue määruse jõustumist ja seejärel iga viie aasta tagant.